

5

VRAGEN AAN

Janine Abbring

‘Ik ben bedachtzaam, zie altijd nuance en twee kanten’

Oud-Zomergastepresentator Janine Abbring (1976) ontliet nipt een burn-out. Ze luistert nu beter naar haar lichaam en verbouwt een huisje in het Drentse bos. Zen! Na de zomer barst de hectiek van *De avondshow met Arjen Lubach* weer los. Maar tot die tijd heeft ze ‘heerlijk de tijd om te klussen’.

INTERVIEW: INGRID SPELT | BEELD: SHODY CAREMAN

Of het interview een maandje later kan. Want ze maakt tien weken lang als eindredacteur bij *De avondshow met Arjen Lubach* heel lange dagen. *Ik heb vorig jaar bijna een burn-out gehad dus ben wat strenger op mijn agenda*, mailt ze. Doen we dat. Abbring was de scherpere versie van zichzelf toen ze bekend werd als Jakhals in *De wereld draait door* (DWDD). Daarna werd ze gevraagd voor het radio- en tv-programma *Vroege vogels*, een spreekbuis voor het milieu en advocaat van de natuur, dat net zo goed bij haar paste. “Nog steeds val ik af en toe in bij *Vroege vogels*. Erg leuk om te doen.” In 2012 werd Abbring wereldnieuws na een ernstig ongeluk tijdens de opnames van *Wie is de mol?* in Zuid-Afrika. Als kandidaat sprong ze van een rots in het water en brak haar rug. “Aan het ongeluk heb ik rugklachten overgehouden, maar ik zou zo wéér meedoen.” In 2017 werd ze gevraagd voor *Zomergasten* en interviewde ze zes jaar lang prominente gasten over hun ideale televisieavond. Voor haar interview met de inmiddels overleden en destijds doodzieke burgemeester Eberhard van der Laan ontving ze de Sonja Barend Award. In diezelfde zomer overleed haar moeder. Met Van der Laan sprak ze voorafgaand aan het memorabele gesprek niet over ►

haar eigen verdriet. “Ik vind het écht misplaatst om over je eigen sores te beginnen als iemand op dat moment zo’n heftig proces doormaakt.” (Bron: *de Volkskrant*) De spin-off *Wintergasten* met internationale bekenden volgde. “In het tweede seizoen moest ik daarmee even stoppen omdat het me allemaal te veel werd. Ik deed daarnaast ook de eindredactie van *Zondag met Lubach* en later *De avondshow*. Ik moest keuzes maken. Maar het was niet makkelijk om mijn programma terug te geven.”

Vriendschap

De vriendschap met Arjen Lubach gaat jaren terug. Na hun studententijd hadden Abbring en Lubach als het duo Slimme Schemer ft. Tido een grote hit met *Jelle*, een parodie. Van een serieuze relatie is het in die tijd nooit gekomen; vriendschap past ze beter. “Door onze vriendschap kunnen we goed samenwerken omdat we alles tegen elkaar kunnen zeggen. Soms zijn we best hard tegen elkaar en dat gebeurt ook weleens bij de opnames met publiek erbij. ‘Dóe nu maar gewoon,’ zeg ik dan geïrriteerd tegen Arjen als hij niet luistert. En dan moet hij weer lachend verklaren dat we elkaar al dertig jaar kennen en bevriend zijn. Allebei vinden we het belangrijk dat de sfeer goed blijft op de werkvloer. Bij *DWDD* heb ik gezien hoe je níet leiding moet geven. Op het moment dat we dagelijks gingen met *De avondshow* vond vooral ik het spannend. Als je dagelijks onder hoge druk een programma maakt op NPO1 is het bijna onvermijdelijk dat er een harde sfeer ontstaat, was mijn ervaring. Die angst sprak ik uit tegen Arjen. Natuurlijk wordt er weleens stevig gediscussieerd, Arjen heeft geen jaknikkers om zich heen verzameld, maar het gaat altijd over de inhoud en er wordt niet op de man gespeeld.”

1

Vorig jaar had je bijna een burn-out. Je was er dus op tijd bij?

“Aan het eind van mijn studie journalistiek heb ik een klassieke burn-out gehad met alle fysieke verschijnselen die erbij horen, zoals hoofdpijn en duizeligheid. Er kwam ook niets meer uit mijn handen, een brief op de bus doen was al te veel. Ik ben er een jaar tussenuit geweest, dus ik herken de signalen goed. Door gesprekken met een coach ben ik erachter gekomen dat een burn-out bij mij meer met faalangst te maken heeft. Ik kan prima omgaan met werkdruk, maar mijn faalangst zorgt ervoor dat ik alles te groot maak in mijn hoofd. Faalangst en onzekerheid zullen altijd een onderwerp van aandacht blijven in mijn leven, maar nu kan ik er wel beter mee omgaan. Ik heb geleerd anders te kijken en te zorgen dat ik niet te veel dingen tegelijk doe. Als ik niet bij die coach had gezeten zou ik bijvoorbeeld in de weken voorafgaand aan het interview met Barack Obama in Ziggo Dome non-stop het gesprek hebben voorbereid. Ik vond altijd dat ik álles móest weten en dat slaat natuurlijk nergens op. Door op tijd rust in te bouwen ben ik ook een betere interviewer. Bij *De avondshow* heb ik de gelegenheid om tussendoor even te sporten om mijn hoofd leeg te maken. Straks kan ik dat ook in de Drentse natuur; ik heb onlangs een vakantiehuisje gekocht en het moet drastisch worden opgeknapt. Ik ben er zó blij mee! Jarenlang woonde ik in een boerderijtje op het platteland in

Groningen. Nadat ik mijn rug gebroken had in *Wie is de mol?* lukten die lange autoritten van en naar Hilversum niet meer. Of ik word een enorme zeur of ik moet iets veranderen, dacht ik. Noodgedwongen verkocht ik de boerderij en verkaste naar de Randstad, maar ik heb het rustige leven in de provincie altijd gemist.”

2

Op de middelbare school werd je een tijd gepest en ontwikkelde daardoor een bewijsdrang. Inmiddels heb je je toch wel bewezen?

“Zo kijken anderen er wellicht tegenaan, maar diep vanbinnen denk ik toch altijd: ze zullen me wel niet leuk of goed vinden. Ik ben er wel, denk ik nooit. Aan de andere kant hoeft bewijsdrang ook niet slecht te zijn: het maakt je scherp. Mijn ouders hebben er destijds goed op gereageerd door me al na drie maanden van school te halen. Ik at niet meer en wilde niet meer naar school; eenmaal op een andere school was het pesten voorbij. Mijn moeder werkte niet omdat ze bedlegerig was door een rugaandoening, en had snel in de gaten dat er iets mis was. Misschien was het pesten ook wel gewoon karma; op de basisschool ben ik zelf een pestkop geweest. De band met mijn ouders is altijd goed geweest. Als puber was ik misschien iets closer met mijn moeder, omdat ze er altijd

‘Na een bezoek aan mijn moeder voelde ik me weleens neerslachtig. Dementie is zó mensonterend’

was. Dat veranderde op het moment dat mijn moeder al vroeg begon te dementeren en ik geen goed gesprek meer met haar kon voeren. Mijn vader is een 80-jarige krasse knar. Hij reist heel veel en ik zie hem geregeld.” Ze vervolgt lachend: “Mijn vader moet altijd lachen als hij dit soort dingen in mijn interviews leest, want hij vindt dat ik niet genoeg bel of langskom. Ja sorry hoor, je kunt ook naar mij komen als je met je camper naar de Noordkaap kan, denk ik dan. Mijn moeder overleed in het eerste seizoen van *Zomergasten*, maar eigenlijk had ik haar lang ervoor al verloren. Ze leed aan vasculaire dementie en zat op een gesloten afdeling in een verpleeghuis. Het afscheid heb ik wel twintig keer in mijn hoofd genomen als ze slecht lag. Maar mijn moeder was een soort diesel die dan weer op gang kwam. Natuurlijk was het verdriet groot; toch is het anders als een ouder plots wegvalt. Ik had meer moeite met haar dementie: elke keer is er weer iets dat wegvalt; alsof iemand langzaam doodbloedt. Na een bezoek voelde ik me weleens neerslachtig, omdat dementie zó mensonterend is.” ▶

3

‘Ik ben niet iemand van de oneliners of een snel gevormde mening,’ vertelde je in *Kunststof*.

“Dat merk je nu ook wel. Ik ben bedachtzaam en zie altijd nuance, grijs gebied en twee kanten. Daarom zit ik zelden aan talkshowtafels. Het verbaast me hoeveel mensen met stelligheid een mening kunnen verkondigen. Mij lukt dat niet. Ik vorm pas een mening nadat ik naar iedereen heb geluisterd.”

4

Er zijn meerdere prinsen op het witte paard voorbijgekomen of je had een minnaar. Heb je in Jeroen Wollaars (*Nieuwsuur* – *red.*) de ware gevonden?

“Ik heb de leukste relatie van Nederland. En het is fijn dat ik met Jeroen over ons vak kan praten. Op onze eerste date vertelde Jeroen dat hij een kinderwens had. Ik moest erg hard lachen; ik was al 47 en heb nooit kinderen gewild. Maar Jeroen vertelde het omdat hij met een lesbisch stel bezig was om een kindje te krijgen. Dit is fantastisch, dacht ik. Hij heeft nu een zontje van bijna een jaar en ik zie hem

vol overgave in zijn vaderrol. De liefde voor zijn zoon is zó groot, en dat is héél leuk om te zien. Ik word daar blij van. Mijn rol is minimaal, ik ben meer een soort tante. Gelukkig maar dat ik zelf nooit die moedergevoelens heb gehad, dan was het een tranentrekkend Netflix-drama geweest.”

5

Ruim tien jaar geleden vertelde je dat jouw toekomst eigenlijk bij de radio ligt. Denk je er nog steeds zo over?

“Ja! Tegenwoordig maak ik podcasts en het fijne aan een podcast of radio maken is dat het er niet toe doet hoe je haar zit, of je nagels gelakt zijn en of je in een joggingbroek komt. De simpelheid, intimiteit en een-op-een-connectie vind ik superfijn. Het voelt als thuis komen. Ik vind de ontwikkeling dat er in podcast- en radiostudio’s steeds vaker camera’s staan hélemaal niet leuk. Waarschijnlijk kom ik er straks ook niet onderuit.” ■

JANINE ABBRING

(1976, Groningen) begon als journalist bij het *Groninger Dagblad* en RTV Noord. Ze werd bekend als Jakhals in *DWDD* en presenteerde erna *Vroege vogels* op tv en radio. Van 2017 tot 2022 was ze het gezicht van *Zomergasten*, en is daarmee een van de langstzittende presentatoren van dit tv-programma. In het Engelstalige *Wintergasten* ontving ze internationale gasten. Abbring werd door tijdschrift *Opzij* uitgeroepen tot invloedrijkste vrouw in de categorie Media. Ze ontving voor haar interview met Eberhard van der Laan de Sonja Barend Award. Als eindredacteur werkte Abbring voor het programma *Zondag met Lubach* (Televisierring en Nipkowschijf) en tegenwoordig voor *De avondshow met Arjen Lubach*. Ze maakt de podcastseries *Rijksmuseum* en *Dit is goed*.

